

[Justitsministeren.]

al Almindelighed, men derunder altsaa ogsaa dette Lovforslag. Nu kan det jo være, at jeg ikke er normalt begavet — jeg ved ikke, om man skal være ked af det eller glad over det —, men jeg kan ikke rigtig finde ud af, hvad det er, der volder det ærede Medlem Tvivl i § 1, sidste Punktum. Jeg vilde maaske selv have formet Bestemmelsen anderledes, men i hvert Fald vil jeg gerne have at vide, hvad der efter det ærede Medlems Mening skulde have staaet.

Til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil jeg gerne sige, at Regeringen er opmærksom paa det Problem, som det ærede Medlem rejste, og bl. a. er der ved Lovforslaget om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, dette meget omfattende Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte i Fjor, lagt Vægt paa i vid Udstrækning netop at faa udført saadanne Arbejder, som er af særlig Betydning for Sikkerheden paa Vejene, Anlæg af Cykle- og Gangstier. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem, men jeg vil nødigt have, at man skal lægge Skylden for, hvad der sker paa Vejene, alene over paa Bilerne. Jeg har i Embeds Medfør kørt en Del i Bil, og jeg er en opmærksom Iagttagere af, hvad der foregaar paa Landevejene, idet Vognen ryster for meget til, at man kan foretage sig andet. Jeg har Gang paa Gang set, med hvilken Letsindighed, ikke særlig Fodgængere, men navnlig Cyklister ofte optræder. Jeg kan derfor ikke være med i den ganske ensidige Kritik af de bilkørende. Jeg maa indrømme, at der tit udvises en meget stor Uforsigtighed fra Fodgængeres, men navnlig fra Cyklisters Side. Gang paa Gang har jeg siddet i Vognen og set, hvordan Cyklister kører op to til tre ved Siden af hinanden uden i mindste Maade at respektere Signaler fra Bilen, og det er nu engang tilladt at køre med en vis Hurtighed i Bil; Gang paa Gang har jeg set Cyklister skødesløst smække Armen ud til venstre, i samme Øjeblik de drejede hen foran Vognen, ogsaa den Vogn, jeg selv sad i, saa at man maatte være taknemmelig for, at man havde en overordentlig dygtig Chauffør; ellers var der sket en Ulykke. Jeg siger ikke dette, fordi jeg tror, at det ærede 4de Medlem for 4de Kreds ikke ogsaa er klar over dette, men fordi jeg synes, man skal se denne Sag fra begge Sider.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) gjorde forskellige Bemærkninger, idet han først nævnte, at der trængtes til adskilligt flere Reforme paa Færdselsomraadet end dem, der her er Tale om. Dette

er fuldkommen rigtigt, men det er man ogsaa klar over baade i Justitsministeriet og i det Færdselsudvalg, som netop gennemgaar de Spørgsmaal, vi her særlig diskuterer.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds gjorde opmærksom paa, at Statistikken fra forskellige andre Lande havde vist, at Ulykkesrisikoen i stærkt stigende Grad var knyttet til Hastighedsbestemmelserne, og han hævdede ligeledes, at Ulykkerne her i Landet var i stærk Stigning. Jeg ved ikke, om det sidste er helt rigtigt; jeg tør ikke benægte det, men det forekommer mig at være noget svingende. Men Hovedbetragtningen er naturligvis rigtig; og den er maaske mere gældende for Danmark end for adskillige andre Lande, idet Danmark er et forholdsvis lille, men forholdsvis tæt befolket Land med en forholdsvis stærkt udviklet Motorkørsel og samtidig med Veje, der er bygget til alt andet end Motorkørsel, stærkt bugtede og forsynede med Vejtræer. Jeg er fuldkommen klar over, at der her ligger et Problem. Man maa være forsigtig med at sætte de tilladte Hastigheder op. Jeg tør ikke benægte Muligheden af, at visse Hovedfærdselsaarer, naar denne Afmærkning sker, kan blive saaledes indrettet, at det efterhaanden vil være naturligt, om de motorkørende vil lægge Pres paa Regering og Rigsdag for at faa Farten sat op; det maa man tage Stilling til til den Tid, hvis det kommer til at foreligge. Lovforslaget medfører ikke i sig selv nogen Berettigelse til at stille et saadant Krav.

I øvrigt skal jeg love det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds, at jeg, saa snart hans Betragtninger foreligger trykt i Fortrykket, skal sende dem til Færdselsudvalget, som netop beskæftiger sig med disse Problemer.

Det mest interessante af det, det ærede Medlem fremførte, var det manglende Samarbejde mellem Vejbygning og Sikkerhedsvæsen. Ogsaa disse Betragtninger skal jeg lade gaa videre til Færdselsudvalget.

Endelig var det ærede Medlem inde paa Dommenes Uensartethed. Jeg har selv været opmærksom paa det samme, men det gælder ikke alene paa Motorkørselsomraadet, at den, der betragter den tilfældige Dom gennem Pressen, vil synes, at den staar i Modstrid med adskillige andre Domme, han kender; det gælder alle Omraader, og det er svært at udtale nogen almindelig Kritik, ogsaa under Hensyn til, at der i en vis Overgang maa være nogen Usikkerhed og derfor ogsaa nogen Uensartethed i Domsmaterialet.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at en Forsvarer skal jo sige alt, hvad han